

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. I. Š.**, P. X., B., zastúpený advokátom JUDr. R. L., advokátska kancelária R., s.r.o. , K. A. X., B. proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, za účasti **O. Z. Q.**, Z. R. X., B., zastúpený advokátom Mgr. V. Š., AK so sídlom N. O. X., B., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Krajského úradu v Bratislave č. OVVS/1385/2/2007/AP4/TSK zo dňa 28. augusta 2007, o odvolaní O. Z. Q. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1 S 261/2007-68 zo dňa 18. marca 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie účastníka konania O. Z. Q. **o d m i e t a**

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP rozhodnutie Krajského úradu v Bratislave č. OVVS/1385/2/2007/AP4/TSK zo dňa 28. augusta 2007, ktorým Krajský úrad v Bratislave podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov potvrdil rozhodnutie Obvodného úradu v Bratislave, odboru všeobecnej vnútornej správy č. OVVS-Pr-4270/2-1086-06-L.H. zo dňa 14. mája 2007, ktorým bol Ing. I. Š. uznaný vinným zo spáchania priestupku na úseku práva na prístup k informáciám podľa § 42a ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, skutkovú podstatu ktorého naplnil tým, že ako povinná osoba, ktorej bola dňa 25. októbra 2006 listom doručená žiadosť o

poskytnutie informácie O. Z. Q. o zaslanie zápisnice zo zasadnutia Výberovej komisie /Spoločného riadiaceho výboru/, ktorá sa konala dňa 18. októbra 2006 a týkala sa projektov v rámci P. I. S. I. I. A. A.-S. a ktorú žiadalo zaslať poštou, nevyhovel žiadosti žiadateľa o poskytnutie požadovaných informácií, ani v zákonom stanovenej lehote do 7. novembra 2006 nevydal písomné rozhodnutie, ktorým by rozhodol o nevyhovení uvedenej žiadosti hoci len sčasti, čím sa predpokladá, že vydal rozhodnutie, ktorým odmietol poskytnúť informácie, teda porušil povinnosť určenú osobitným predpisom, za spáchanie ktorého mu podľa § 11 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 42a ods. 2 zákona o priestupkoch bola uložené pokarhanie.

Krajský súd vec meritórne prejednal a v odôvodnení rozsudku uviedol, že mal za preukázané, že žalobca reagoval na žiadosť OZ Q. neformálnym listom prečo žiadosti nevyhovuje, ktorý však súd nepovažuje za rozhodnutie vo veci nesprístupnenia informácií podľa zákona č. 211/2000 Z. z. Nestotožnil sa s argumentáciou správnych orgánov, že žalobca porušením povinností naplnil skutkovú podstatu priestupku podľa § 42a ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Nakoľko povinná osoba nevydala písomné rozhodnutie, fiktívne rozhodnutie z tohto dôvodu je nezákonné a musí byť odvolacím orgánom alebo súdom zrušené, pretože neobsahuje odôvodnenie a je teda nepreskúmateľné. Súd dospel k záveru, že absentuje objekt a objektívna stránka skutkovej podstaty priestupku. Pre dokonanie priestupku sa vyžaduje, aby nastalo porušenie chráneného záujmu zákonom, nestačí iba ohrozenie tohto záujmu a existuje príčinná súvislosť medzi konaním páchatel'a a následkom. Následok nemohol nastať, nakoľko fiktívne rozhodnutie bolo napadnuté opravným prostriedkom.

Vzhľadom na uvedené Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného nie je v súlade so zákonom a námietky žalobcu odôvodňujú jeho zrušenie. Preto žalobe vyhovel a rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Proti tomuto rozsudku podal účastník konania na súde prvého stupňa, O. Z. Q., ktorý bol na základe rozhodnutia krajského súdu č. 1S261/07-48 zo dňa 5. októbra 2009 pribratý do súdneho konania za účastníka podľa § 250 ods. 1 OSP, včas odvolanie. Účastník konania tvrdil, že súd opomenul tú skutočnosť, že žalobca nebol povinnou osobou podľa § 2 zákona č. 211/200 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám, ale osobou priestupkovo zodpovednou podľa § 6 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a súd podľa jeho názoru nesprávne

vymedzil skutok ako vydanie fiktívneho rozhodnutia. Žalobca bol podľa jeho názoru totiž potrestaný za nečinnosť a nie za vydanie fiktívneho rozhodnutia. Podľa jeho názoru súd nesprávne dospel k záveru, že pre spáchanie priestupku sa vyžaduje jeho dokonanie a nie iba ohrozenie záujmu, čo je podľa jeho názoru v rozpore s ust. § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. Účastník konania je toho názoru, že nedošlo nielen k nedodržaniu lehôt, ale aj neposkytnutiu informácie, resp. jej oneskorené poskytnutie s iným obsahom, než požadovaný dokument mal v čase keď mu táto informácia mala byť podľa zákona poskytnutá. Žiadal rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že žalobu žalobcu zamietne.

Žalovaný sa k odvolaniu účastníka konania nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo. Vec prejednal bez nariadenia pojednávania a skúmal, či sú splnené procesné podmienky na meritórne rozhodnutie o odvolaní odvolateľa.

Senát na neverejnom zasadnutí dňa 18. mája 2011 zistil, že u odvolateľa – O. Z. Q. nie je preukázané splnenie procesnej podmienky podľa § 247 ods.1 a § 250 ods. 1 OSP, t.j. že ide o takého účastníka konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením žalobou napadnutého rozhodnutia dotknuté, nakoľko v danom prípade išlo o zisťovanie existencie priestupku u obvineného z priestupku Ing. I. Š. a ukladanie sankcie tejto osobe. Teda nešlo o rozhodovanie o právach a právom chránených záujmoch u O. Z. Q., hoci táto osoba bola účastníkom správneho konania, keďže bola navrhovateľom začatia priestupkového konania a účastníkom tohto správneho konania podľa § 72 písm. d/ a za použitia § 68 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. To však samo osebe neznamena, že takýto účastník konania, (v prípade ak v súdnom konaní nevystupuje ako žalobca) musí byť vždy pribratý do konania podľa § 250 ods. 1 OSP.

Podľa odvolacieho súdu, O. Z. Q. nemalo byť do súdneho konania podľa § 250 ods. 1 OSP vôbec pribraté, nakoľko neexistuje zákonný predpoklad, že jeho práva a povinnosti ako účastník správneho konania by boli zrušením napadnutého rozhodnutia dotknuté. Krajský súd však túto okolnosť vo svojom rozhodnutí, ktorým ho pribral za účastníka súdneho konania, žiadnym relevantným spôsobom nezdôvodnil, prečo tak urobil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto najskôr zisťoval, či O. Z. Q. malo byť účastníkom konania podľa § 250 ods. 1 OSP a teda či je osobou oprávnenou na podanie odvolania v súlade s ust. § 201 ods. 1 a za použitia § 246c ods. 1 OSP, s ohľadom existenciu alebo neexistenciu predpokladu, že by zrušením napadnutého rozhodnutia žalovaného na základe žaloby žalobcu boli dotknuté práva alebo povinnosti O. Z. ako účastníka správneho konania.

Procesná legitímácia účastníka správneho konania, ktorým O. Z. Q. bezpochyby bolo, sama o sebe neznamená, že musí byť automaticky a bez ďalšieho skúmania aj účastníkom súdneho konania v prípade súdneho prieskumu rozhodnutia. Súd je povinný do konania pribrať iba takéhoto účastníka správneho konania a len v tom prípade, ak by zrušením žalobou napadnutého rozhodnutia boli dotknuté jeho práva alebo povinnosti. V danom priestupkovom konaní sa však nerozhodovalo o jeho právach a povinnostiach, ale o vine a treste pre žalobcu, za spáchanie priestupku podľa § 42a ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, Podľa odvolacieho súdu tak nebola splnená zákonná podmienka daná § 250 ods. 1 OSP, ktorá by robila, z účastníka správneho konania procesný subjekt -osobou oprávnenú byť účastníkom súdneho konania aj bez návrhu podľa § 250 ods. 1 OSP, teda, že ide o účastníka správneho konania a súčasne môžu byť zrušením napadnutého rozhodnutia dotknuté jeho práva a povinnosti. Tieto podmienky musia byť splnené súčasne, inak súd nemôže pribrať takúto osobu za účastníka konania podľa § 250 ods. 1 OSP. Je nesporné, že O. Z. Q. bol ako navrhovateľ účastníkom priestupkového konania v zmysle ust. § 72 písm. d/ v spojení s § 68 ods.1 zák. SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. V priestupkovom konaní sa však rozhodovalo o tom, či Ing. I. Š. sa dopustil protiprávneho konania, ktoré napĺňa znaky skutkovej podstaty priestupku a o uložení sankcie Ing. I. Š.. Týmto konštitutívnym rozhodnutím nemohlo byť O. Z. Q. ukrátené na právach a povinnostiach, pretože rozhodnutie o priestupku sa osobne týka iba osoby obvinenej z priestupku a svojimi účinkami nezasahuje do právnej sféry O. Z. Q. ani nespôsobuje zmenu jeho právneho postavenia.

Podľa názoru najvyššieho súdu odvolateľ - O. Z. Q. nie je oprávnenou osobou byť účastníkom súdneho konania a teda ani osobou oprávnenou podať voči rozhodnutiu súdu

prvého stupňa odvolanie. Preto podľa § 218 ods. 1 písm. b/ OSP ide o odvolanie podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

V odvolacom konaní nebolo preukázané splnenie procesnej podmienky – podanie odvolania osobou na to oprávnenou. Procesné podmienky súd skúma v každom štádiu súdneho konania, pričom odvolací súd zistil, že tieto podmienky nie sú splnené v prípade odvolania O. Z. Q. a preto musel odvolací súd o odvolaní rozhodnúť tak, že odvolanie odmietol. Odvolací súd zistil, že odvolanie bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože odvolanie OZ Q. bolo odmietnuté.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.

V Bratislave 18. mája 2011

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská